Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8328
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

que ita apparet homib⁹ bo-
na q̃ repnabit a deo. Vnde
Job dicit Job 9° cap. Si equi-
tas iudicij q̃rit apud deum
nemo p me audz testimoⁿ
reddẽ si iustificare voluero me
si voluero me dere iustu deo
m̃ obtinente ap sim impij os
meu q̃dcpnabit me. q̃dcp-
nabile reddit. et si innocuz
me reddo oppabit me pm̃
pnist d'liquit iste publicanꝰ
et inad quod superbie rendit qd
alios tamq̃ indignos spnit
et petes Cui tn soli deus stat
setiq̃ stat. et qo dr̃ Duo ho-
mines ascendebant in templum ut quos vo
pharisei stans orabat hec apud
et phor q̃ dicit stans ut dicit
Theophilus nõt superbiam eius ai
ipse cum actu et habitu sue
apparatu superbissime videbat
q̃ hec apud se orabat non
apud deum q̃ ad semetipsum
redigebat p superbie petm ut
dicit Basilius Cui cum pces eius
debuisset ascendere. filia tn in
amis mitos suos hoc fac-
bat ut orat apud se esset
tu tn vera orat eo se rapi
at orante dicit Grat tibi
ago bn̄ incepit. h mle q̃mu
dult et peius finiuit bn̄ dt
Augus in dnis dm̃ Nõ explan
dit q̃ deo gratias agebat h
q̃ nt sibi addi cupiebat.
et h̃ Theophilus m se superbus
fuit eo qua alios spnit et
q̃tepsit. imponebat enim dys
ta mala rapina sz adulte-
rium et iniustitia et si eo attribu-
it tria bona. cont̃ rapiaz
decimas solucoz in qua no
solu non rapuit aliena sed ea
dedit qpa. non adulterium di-
cebat se cop̃ suum macerare.
q̃ ieiuno bis i sabbato i i
epdomoda. cont̃ iustitiam p
tendebat publicam q̃ptu et
ita alios iustos q̃ dicit
Ego sum sic iustus et mundus ab
omni q̃spiratione proximi sicut
istiq publicani amicitia abhor-
reo. et tn ipse erat raptor. q̃
filias qua debebat dare deo
sibi vsurpauit. q̃ erat spiri-
tus adulter. q̃ deum qui e spsh
ate reliquit p petm superbie
et tu mundo amicitia q̃ inimi-
ca e deo fiat. iacobi 2°.
adulteri nesciti q̃ amicitia
huius mundi inimica e deo. erat
ita iustus q̃ propri sui in
iuste indicabat. Ecce inquit
Augus in vita pharisei nt in
venio n q̃ totu se q̃mdauit
et tn ut oraret ascendit. Ego uero
autem publicam humile oro nõt
p quo primo q̃ alonge sta-
bat. no sic pharisei vane
gliant h sic petor se humili-
at. 2° q̃ ex verecundia et
rubore non sunt ausi oculos
ad celu leuare. 3° ex confusione
pectoris tamq̃ accusans se deo
et vita replendes. 4to ex pe-
tione veme qua fuit assertus
q̃ destitut iustificatus i domu
sua. Ecce ut dt Augus in de
verbis d'ruarum mitos.